

Vážení čtenáři právě vychází číslo 3/2018 časopisu MRAVENČÍ LISTY. Snad s námi budete spokojeni i tentokrát a přejeme vám potěšení z našeho čtení. V úvodu si připomeneme významné dny, které si spolu s námi můžete oslavit.

<u>1. 3.</u>	Mezinárodní den omylů v kalendáři (30. 2.)
<u>2. 3.</u>	Mezinárodní den boje spisovatelů za mír
<u>6. 3.</u>	Den jódu
<u>8. 3.</u>	Mezinárodní den žen
<u>8. 3.</u>	Světový den ledvin
<u>10. 3.</u>	Evropský den památky obětem terorismu
<u>11. 3.</u>	Evropský den mozku
<u>15. 3.</u>	Světový den spotřebitelských práv
<u>15. 3.</u>	Mezinárodní den proti policejní brutalitě
<u>18. 3.</u>	Mezinárodní den nenávisti
<u>19. 3.</u>	Mezinárodní den invalidů
<u>20. 3.</u>	Světový den divadla pro děti a mládež
<u>20. 3.</u>	Světový den frankofonie
<u>21. 3.</u>	Mezinárodní den zdravého spánku

<u>21. 3.</u>	Světový den poezie
<u>21. 3.</u>	Mezinárodní den za odstranění rasové diskriminace
<u>22. 3.</u>	Světový den vody
<u>23. 3.</u>	Světový den meteorologie
<u>24. 3.</u>	Světový den boje proti tuberkulóze
	Den Horské služby v ČR
<u>27. 3.</u>	Světový den divadla
<u>28. 3.</u>	Den učitelů v ČR

Mezinárodní den omylů v kalendáři (30. 2.) 1. 3.

Lidé nejsou neomylní, ale že bychom nutně museli slavit lidské omyly, to snad ani radši ne. Jistě má každý z nás i takové, na které by rád zapomněl. Omyly se dějí všude, a to i v kalendáři. A právě omyly v kalendáři mají 30. února svůj den. Že se vám toto datum zdá poněkud divné... máte pravdu, vždyť 30. února neexistuje! A právě proto tento den uvádíme až na datum 1. března, protože kdyby 30. únor existoval, tak by připadl právě na tento den. Skoro se divím, že tento den nevzešel z dílny Jára Cimrmana.

Mezinárodní den boje spisovatelů za mír 2. 3.

Z názvu mezinárodního dne boje spisovatelů za mír vyplývají jeho činy. Tento den má za úkol prosazovat svobodu slova, která stále v mnoha zemích není

a lidé jsou za svá slova trestáni. V některých státech až smrtí. Den spisovatelů za mír vyhlásil PEN klub, který je mezinárodní organizací sdružující spisovatele - lidé kteří bojují za mír perem. Klub se zasazuje o svobodu spisovatelů celého světa.

Mezinárodní den žen 8. 3.

Mezinárodní den žen, který většina z nás zná pod zkratkou MDŽ vznikl díky stávkce švadlen roku 1908. Právě švadleny z New Yorku stávkovaly za zlepšení životních podmínek. Cílem tohoto boje bylo získání volebního práva pro ženy, následoval boj za rovnoprávnost a spravedlnost a samozřejmě mír. V průběhu dějin se oslavy měnily, v živé paměti máme například socialistickou propagandu a nezapomenutelné karafiáty, ručníky, chlebičky apod. Tento den protestují např. feministky dodnes. V mnoha rodinách v ČR se MDŽ slaví do dnešní doby, přestože od roku 1990 není MDŽ oficiálním svátkem.

Evropský den památky obětí terorismu 10. 3.

Právě Evropský den památky obětí terorismu je věnován všem, kteří se stali obětí terorismu po celém světě, ať už při něm zahynuli nebo byli zraněni. Byl ustanoven Deklarací o boji proti terorismu, a tato deklarace vyšla z rukou Evropského parlamentu. Prvním důvodem k úvaze o vzniku tohoto dne, byly události z New Yorku z 11. září.

Mezinárodní den proti policejní brutalitě 15. 3.

Mezinárodní den proti policejní brutalitě se poprvé konal ve Švýcarsku, důvodem tohoto protestního dne bylo zmlácení dvou dětí švýcarskou policií. Každému je jasné, že hlavním důvodem tohoto dne je příležitost připomenout si a posílit mezinárodní solidaritu proti neustále se stupňujícímu násilí obecně, a hlavně proti narůstající spolupráci mezinárodních policejních složek.

Mezinárodní den invalidů 19. 3.

Mezinárodní den invalidů, který byl vyhlášen Mezinárodní federací práce neschopných a civilních invalidů, nám má připomenout s jakými překážkami se invalidé každý den musí stýkat a překonávat je, ať už se jedná o lidi na vozíčku nebo s jiným mentálním či fyzickým postižením. Konají se různé akce na pomoci začlenění těchto lidí do společnosti. A toto začlenění se týká primárně práce, proto dnes také mnoho firem zaměstnává invalidy.

Světový den divadla pro děti a mládež 20. 3.

Mezinárodní den divadla pro děti a mládež a jeho oslavy se v médiích příliš nepropagují. Přitom v mnoha divadlech po celé ČR je pro děti a mládež připraven bohatý program, a právě prostřednictvím divadelní kultury oslavujeme uznání práv dětí a mládeže na kulturní a umělecké obohacení

Světový den poezie 21. 3.

21. března je den, který byl určen jako světový den poezie, stalo se tak i díky podpoře 21. března, dne, který byl věnován Světovému dni poezie, za přispění a podpory Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu. Záměrem vyhlášení tohoto dne je soustředění se na udržení psaní poezie v celém světě, podpora jejího čtení a vydávání, nepřehlédnutelným aspektem je i vyučování poezie v celosvětovém měřítku.

Den Horské služby v ČR 24. 3.

Den Horské služby v České republice je na 24.3. přiřazen na památku roku 1913, kdy v Krkonoších zahynuli dva čeští sportovci v běhu na 50 km, ano byli to pověstní Bohumil Hanč a Václav Vrbata. Úmrtí obou v sobě nese až obdivuhodné obětování, jako důkaz velkého přátelství. Hanč se zranil a Vrbata mu daroval část svého oblečení, bohužel oba zahynuli. Díky tomuto činu se v tento den připomíná jako den, kdy pomohl člověk člověku v tísní v horách. Horská služba, jako samostatný záchranný sbor, vznikla až v roce 1934, dříve její funkci zastávali vyškolené sbory dobrovolných hasičů, členové různých sportovních spolků a v neposlední řadě i místní horalové.

25.3. Začátek letního času

2.00 až 3.00 (neděle)

Den učitelů v ČR 28. 3.

Celosvětově se slaví den učitelů až 5. října, ale v České republice připadá tento den právě na 28. března, kdy si připomínáme výročí narození Jana Ámose Komenského (28. 3. 1592). Součástí oslav je i každoroční předávání cen a vyhlašování výsledků ankety Zlatý Ámos pro nejlepší učitele.

Začátek velikonočního období a to 30.3. Velký pátek. 1. 4. Velikonoční neděle neboli Boží hod velikonoční. 2. 4. Velikonoční pondělí.

Původně byly Velikonoce pohanským svátkem jara. Před přibližně 3500 lety dali Židé tomuto svátku zcela nový význam svým svátkem Pesach (uchránění, ušetření), ten je oslavou vyvedení a osvobození židovského národa z egyptského otroctví. Před dvěma tisíci lety pak Velikonoce dostaly současný význam Kristovou smrtí a zmrtvýchvstáním. Svátek Velikonoc je oslavou vzkříšeného Krista, jde o nejdůležitější křesťanský svátek. Ne zcela přesná definice říká, že *Velikonoční neděle se slaví první nedělí po prvním jarním úplňku.*

Povídky, tvorba a ostatní očima Mravence.

Zdeněk Kratochvíl, klient našeho chráněného bydlení Mravenec nafotil tyto překrásné fotografie.

Přejeme vám veselé Velikonoce.

20. 3. Jarní rovnodennost

První jarní den.

Narozeniny, svátky a oslavy v Mravenci.

Přejeme všechno nejlepší k svátku Kamilu Šimandlovi 4. 3.

„K narozeninám chtěl bych Ti dát více, než se obvykle dává k narozeninám. Hádej, proč přišel jsem dneska k vám, za zády schovávám květ, abych popřál Ti k věnečku let. Nastav pusku a do vázy kytku dej, postav na kafe, dva cukry mám rád, koupil jsem „Člověče nezlob se“ budu do rána bláznit a hrát. Tak všechno nejlepší, zdraví a tak, ať všechno Ti jde, tak jak chceš, sám nejlíp víš, co se má Ti přát, a nám stačí, že žiješ a že seš.“

Přejeme všechno nejlepší k narozeninám Janu Kopovi 23. 3.

Masopust a masopustní veselí

Masopust letos začal 7. ledna, skončí 13. února

Pod názvem masopust se skrývá období od Tří králů (6. ledna) až do začátku postní doby, hlavně však poslední tři dny, kterými toto období končí. Závěr masopustu si vysloužil kromě označení bláznivé dny řadu lidových názvů (ostatky, ostatek, fašank, končiny).

Ačkoli nejde o církevní svátek, termín masopustu se určuje podle data Velikonoc. Odehrává se před Popelčíní středou, která zahajuje předvelikonoční postní období. A protože Velikonoce jsou svátkem pohyblivým, může masopustní neděle připadnout na období delší než měsíc (od 1. února do 7. března). Letos je masopustní období dlouhé 38 dní.

Masopustní veselí na Chebsku.

„Průvod pořádá město Cheb ve spolupráci s Muzeem Cheb, Západočeským divadlem, Městským dechovým orchestrem a Základní školou Jindřicha Jindřicha. Zváni jsou všichni, kteří se rádi baví a kteří si rádi zavzpomínají na staré tradice. Letošní Chebský masopust bude patřit především šaškům, kašpárkům a tradičním masopustním maskám, takovým jaké známe z pohádek a Ladových obrázků,“ sdělila etnografka chebského muzea Iva Votroubková. K masopustnímu obveselení bude po celé sobotní odpoledne v mázhausu muzea vyhrávat kapela Kartáč. Na všechny, kteří přijdou, budou v nádvoří a v mázhausu muzea čekat

dobroty masopustních hodů, jako jsou koláče, koblihy, perníky, něco ze zabíjačkových hodů a nápoje všeho druhu.

Zdroj:

<https://chebsky.denik.cz/z-regionu/masopustni-pruvody-tahnou-krajem-20180203.html>

Akce kulturní, společenské a další v chebském kraji na březen 2018

1. 1. – 4. 3. 2018

Julius Reichel Fedex

Galerie výtvarného umění Cheb

12. 10. – 18. 3. 2018

Volume doprava! Příběhy bigbitu v Poohří 1960-2000.

Galerie výtvarného umění Cheb

11. 1. – 1. 4. 2018

Diplomové práce na Akademii výtvarných umění v Praze.

Galerie výtvarného umění Cheb

Sportovní akce

Neděle 18. 3. 2018

Cheb – Kopaninský Stein pohár 2. Kolo

(cena neznámá)

Tajemství písma

(pokračování)

Karel Čapek

“Spravuji ti košile,” dostala ze sebe paní Rubnerová se sevřeným hrdlem. “Spravuješ košile,” vysmíval se Rubner; “tak vida, ty spravuješ košile! To se rozumí, o tom musí vědět celý svět, že? Půl dne se musí mluvit jen o tom, že někdo spravuje košile! To se s tím nadělá řečí a důležitosti! A ty si myslíš, že proto tu můžeš poroučet? Á, pane, to teď přestane!” “Franci,” vydechla paní Rubnerová s úžasem, “udělala jsem ti něco?” “Copak já vím?” utrhl se Rubner. “Já nevím, cos udělala; já nevím, nač myslíš a co máš za lubem; já nevím o tobě nic, docela nic, protože ty zatraceně skrýváš, co v tobě vězí! Já neznám ani tvou minulost!” “Dovol,” vzkypěla paní Rubnerová, “tohle už přestává všechno! Řekneš-li ještě něco –” Vší mocí se ovládla. “Muži,” řekla s hrůzou, “co se to s tebou stalo?” “Aha,” prohlásil Rubner vítězně, “tady to máme! Čeho ses tak lekla? Snad aby něco nevyšlo ven, co by ohrozilo tvůj blahobyteček, he? To známe; ona se i ve všem pohodlí někdy najde příležitost k nějakému tomu dobrodružství, že?” Paní Rubnerová seděla jako zkamenělá. “Muži,” vypravila ze sebe, polykajíc slzy, “máš-li něco proti mně... tedy to, proboha, řekni rovnou!” “Docela nic,” kázal Rubner s mohutnou ironií, “ale kdepak, docela nic proti tobě nemám! To přece nic není, má-li člověk ženu bez kázně, bez morálky, prolhanou, nepořádnou, vulgární, línou, marnotratnou a hrozně smyslnou! A k tomu ještě tak nízké úrovně –” Paní Rubnerová zaštkala a povstala, pouštějíc své šití na zem. “Přestaň s tím,” okřikl ji muž

s opovržením, “to je ta nejpodlejší tyranie, tahle tyranie slz!” Ale to už paní Rubnerová ani neslyšela, neboť dusíc se křečovitým pláčem vrhla se do své ložnice. Rubner se tragicky zachechtl a strčil ještě hlavu do dveří. “Vrazit člověku dýku do zad,” křikl, “to bys ještě dovedla; ale i na to jsi příliš pohodlná!” * Večer nato zapadl Rubner do své obvyklé hospody. “Tady čtu zrovna ve vašich novinách,” přivítal ho pan Plečka, pohlížeje přes brýle, “jak velebí toho grafologa Jenseny. Je na tom něco, pane redaktore?” “Je, a mnoho,” řekl pan Rubner. “Tak, pane Jančík, třeba mně dejte tu roštěnou, ale ať není tvrdá. Poslouchejte, to je fenomén, ten Jensen; já ho viděl včera. On vám to písmo analyzuje naprosto vědecky.” “Pak teda je to švindl,” mínil pan Plečka. “Pane, já věřím všemu, jenom ne vědět. To máte jako ty vitamíny; pokud nebyly žádné vitamíny, tak aspoň člověk věděl, co jí; a teď to nevíte, teď máte v tej roštěnce neznámé životní faktory. Fuj tajksl,” pravil pan Plečka znechuceně. “To je něco jiného,” prohlásil Rubner. “To bych vám, pane Plečko, musil moc dlouho povídat, co je to psychometrie, automatismus, primární a sekundární znaky a takové ty věci. Ale já vám říkám, že ten člověk čte z písma jako z knihy. A naprosto vám toho člověka trefí, že ho zrovna před sebou vidíte; řekne vám, jaký je, jakou má minulost, nač myslí, co skrývá, no všechno! Já byl při tom, pane!” “Jděte,” bručel pan Plečka skepticky. “Tak já vám povím jeden případ,” začal pan Rubner. “Jeden pán – já vám ho nebudu jmenovat, ale moc známý člověk – dal tomu Jensenovi list rukopisu od své ženy. A ten Jensen se na to písmo jenom podívá a hned začne: Ta ženská je prolhaná skrznaskrz,

nepořádná, strašně smyslná a povrchní, líná, marnotratná, žvanivá, poroučí doma, má špatnou minulost a k tomu chce ještě svého muže zavraždit! – Představte si, ten pán vám zbledl na smrt, protože to všechno bylo doslova pravda. Jen si vemte, on s ní byl dvacet let šťastně živ a docela nic nepozoroval! Za dvacet let manželství nepoznal na té ženské ani desetinu toho, co ten Jensen vykoukal na první pohled! To je přece výkon, no ne? Pane Plečko, to musí přesvědčit i vás!” “To se divím,” mínil pan Plečka, “že to ten trouba, ten muž za těch dvacet let neviděl.” “Prosím vás,” řekl honem pan Rubner, “když ona se ta ženská tak šikovně přetvařovala, a on ten muž byl s ní jinak docela šťasten – Takový šťastný člověk nemá žádné oči. A potom, víte, on neměl ty vědecké a exaktní metody. To máte tak: co se vám prostým okem zdá bílé, to má vědecky všechny barvy. Zkušenost, pane, to nic neznamená; dnešní člověk dá jenom na exaktní metody. Tomu se nedivte, že ten dotyčný neměl ani tušení, jakou má doma potvoru; prostě nešel na ni vědeckou metodou, to je to.” “A teď se s ní dal jako rozvést?” připleťl se do hovoru pan hostinský Jančík.

Redakční rada: Milan Pulec,
Edita Černá.